ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 35. Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1880

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ.

Μὲ μαχμουρλοῦκι ἐσηκώθηκε μιὰ μέρα
'Απ' τὸ κρεββάτι τ' ὁ Θεός μας χολιασμένος.
Τότε δὲν εἶχ' ὁ κόσμος οὔτε μία σφαῖρα
Καὶ ἦταν' ὅλος χάος καὶ σκοτεινιασμένος.
Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἄβυσσο . . . κομμάτι
Μονάχα τοῦ Θεοῦ μας ἔβλεπε τὸ μάτι.

—

'Α ! εἶπε καὶ ἐχασμουρήθηκε ὁ γέρος
Τόση κανεὶς μεγάλη ἀϋπνία νἄχῃ !
Δὲν μπόρεσα νὰ ἡσυχάσω σ' ἕνα μέρος
Κι' ὅλη τὴ νύχτα εἶχα πόνους σ' τὸ στομάχι.
'Ομως νὰ ποῦμε, λέει, καὶ τὴν μαύρη ἀλήθεια
'Ενήστευα . . . καὶ ἐπαράφαγα ρεβίθια.

—

'Ας εἶναι . . . εἶπε κ' ἔτριψε τὰ δυώ του μάτια.
'Υστερα 'ντύθη, ἐκάθησε σ' τὸν καναπέ του
Κι' ἀνάμεσα εἰς τὰ οὐράνια παλάτια
'Ετοίμασε σὲ λίγο καὶ τὸν ναργιλέ του'
Κ' ἐτράβηξε ἐκεῖ κοντά του μιὰ μποτίλια
'Από ρακὶ γιομάτη εἴσαμε τὰ χείλια.

—

Τώρα . . . ἂς πιοῦμε, λέει, μία ἀπὸ τοῦτο;
Νὰ φύγουν ἡ χολαὶς νὰ πάνε παρακάτω'
Εἶπ' ὁ Θεὸς καὶ σ' ἕνα μοναχὰ μινοῦτο
Εὑρέθη ὁλόκληρη ἡ μπουκάλα ὡς τὸν πάτο.
Καὶ ἔσυρε κοντά του ἄλλη μιὰ ἀκόμα
Γιὰ νὰ δροσίσῃ πάλι τ' ἅγιό του στόμα.

—

'Αρχίζ' ὁ Πλάστης νὰ σκοτίζεται κομμάτι
Καὶ νἄρχεται σ' τὸ κέφι δίχως νὰ τὸ νοιώθῃ.
Πάλι ἁπλώνει σ' τὴν μποτίλια τὴ γιομάτη
Κι' οὔτε σταλαγματιὰ ἀπὸ μέσα δὲν ἐσώθη.
Ξεχνάει τώρα καὶ τοῦ ναργιλέ του τὸ μαρκοῦτσι
Καὶ μὰ τὴν πίστι μου δὲν ἔνιωθε κουκοῦτσι.

—

Μέσα σ' αὐτό του ὁ Θεός μας τὸ μεθύσι
Παίρνει ἕνα γιαρὲ μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή του'
Ξάφνω : **ἂς φέξῃ** ἀκούγεται νὰ ξεφωνήσῃ
Κι' εὐθὺς ἔγινε **φῶς** κατὰ τὴ θέλησί του.
'Υστερα ἕνα κάρβουν' ἀναμμένο παίρνει
Καὶ εἰς τὸν ναργιλέ του τρέμοντας τὸ φέρνει.

—

'Ρουφάει ἀκόμα μιὰ χιλιάρικη μποτίλια
Καὶ φρρρρ . . . τραβάει μιὰ ἀπὸ τὸν ναργιλέ του. . .
Χιλιάδες σπίθαις . . . γίνηκαν ἀστέρια χίλια
Καὶ πάλι ξαναπαίρνει ὁ Πλάστης τὸ γιαρέ του.
Καὶ μέσα σ' τὸ γλυκὸ τραγοῦδι ὁποῦ χύνει
Θάλασσα τώρα, λέει, **θάλασσα** ἂς γίνῃ.

—

Κ' ἔγιν' ἡ θάλασσα γεμάτη ἀπὸ ψάρια'
Κ' ἔβλεπες εἰς τὰ στήθη της σὰ σὲ καθρέφτη
Τοῦ οὐρανοῦ ν' ἀστράφτουν τὰ μαργαριτάρια
Κι' αὐτὸς ἀπάνω της σὰν ἐραστὴς νὰ πέφτῃ.
Κ' ἔγιν' αὐτὸ τὸ τόσον εὔμορφο ζευγάρι
Χωρὶς νὰ παρ' ὁ Πλάστης μας διόλου χαμπάρι.

—

Ἤτανε τώρα ὁ κόσμος ἕνα περιβόλι
Καὶ εἶπε ὁ Θεὸς σ' τὸ τόσο του μεθύσι
Τοῦ οὐρανοῦ μ' οἱ φωτοστολισμένοι θόλοι
Κι' ὁ κόσμος ὅλος ἀπὸ **ζῶα** νὰ γεμίσῃ.
Καὶ **δέντρα** θέλω καὶ **πετούμενα** ἀκόμα
Κ' ἔγιναν ὅσα εἶπε τοῦ Θεοῦ τὸ στόμα.

—

Κι' ἀρχίνησαν μέσα σὲ δάση σκιασμένα
Νὰ ψάλλουν τὰ πουλιὰ σ' τὸν Πλάστη μας τραγούδια.
Τὰ ζῶα νὰ πηδοῦν 'μπροστά του φοβισμένα·
Καὶ μυροβόλα νὰ τὸν ραίνουνε λουλούδια.
Καὶ ὅλ' αὐτὰ γινόντανε μέσα σ' τὴν πλάσι
Χωρὶς νὰ νοιώθῃ 'Ἐκεῖνος ποῦ τὰ εἶχε πλάσει.

—

Ἔρριξε τότ' ὁ Κτίστης γύρω του ἕνα βλέμμα
Καὶ σὰν νὰ ἤθελε σὲ κάποιον νὰ μιλήσῃ.
'Βπάγωσε σ' τὰ ζῶα τὰ φτωχὰ τὸ αἷμα
Μὰ δὲν ἠμπόρεσ' ἕνα νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ.
Ἄ! εἶπε θυμωμένος θέλω ἀκόμα ἕνα
Ποῦ νὰ μιλῇ . . . νὰ εἶναι **ὅμοιος** μ' ἐμένα.

—

Γυμνὸς, ὁλόρθος ὁ 'Αδὰμ ξετσιπωμένος
— Μὲ φώναξες, τοῦ λέει, Θεὲ, νἆμαι μπροστά σου.
— Ἄκουσε, εἶπε ὁ Θεός μας βυθισμένος,
Βλέπεις αὐτὰ· τὰ βλέπεις ; Εἶν' ὅλα δικά σου.
Ὅμως . . . τί βλέπω μέσα ἐκεῖ ; . . . Αὐτὸ σημαίνει
Πῶς πρέπει νἄχῃς σύντροφο . . . Λοιπὸν **ἂς γένῃ.**

—

Κ' εὐθὺς γεννιέτ' ἡ Εὔα πεταχτὴ, ἀφράτη
Καὶ πέφτει σ' τοῦ 'Αδὰμ τὴν ἀγκαλιὰ μὲ χάρι.
Ἄ! καὶ τοῦ Πλάστη μας τὸ κοιμισμένο μάτι
Θὰ ζήλευε ἂν ἔβλεπε τέτοιο ζευγάρι.
Ὅμως αὐτὸς δὲν καταλάβενε κουκουῦτσι
Κ' ἐκράταγε σ' τὸ χέρ' ἀκόμα τὸ μαρκοῦτσι.

—

Ξυπνᾷ ὁ 'Αδὰμ ἀπὸ τῆς Εὔας τὴν ἀγκάλη
Ζητᾷ Θεό, ζητᾷ παράδεισο νὰ εὕρῃ . . .
Ἦταν σ' τὴ γῆ...στὴ γῆ! ... μὰ ποιὸς τὸν εἶχε βάλει;
Αὐτὸ οὔτ' ὁ Θεός μας ἴσως δὲν τὸ 'ξεύρει.
Κ' εἶπε ὁ 'Αδὰμ πικρὰ κυττάζοντας τὴν κτίσι :
Γιὰ μὲ ἦταν' ὄνειρο, γιὰ τὸ Θεὸ μεθύσι.

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

—

Ὁ ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Κῆπος τῶν Δακρύων, ὃν ἀπηθανάτισεν ὁ φίλος Δημήτριος Καμπούρογλους, εἶχομεν ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι ἀνεγνωρίσθη ἰδιοκτησία τοῦ Δήμου καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ καλλωπισθῇ, νὰ καθαρθῇ, νὰ πρασινίσῃ.

'Αλλὰ ἡ λέξις Δῆμος ἐπὶ ἀρχόντων Κυριακοῦ καὶ Σούτσου κατήντησε νὰ σημαίνῃ παρ' ἡμῖν **Βρῶμα** καὶ ἡ φράσις : μὴ *κίνει τὸν ἀνάγυρον* ὑπὸ τῶν νεωτέρων 'Αθηναίων θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς φράσεως : *Μὴ κίνει τὸν δῆμον*. 'Εὰν ἐπρόκειτο νὰ στηθῇ ποτε ἀνδριὰς εἰς τὸν Δῆμόν μας, ὁ ἀνδριὰς αὐτὸς θὰ ἀπετύπου μεγαλοπρεπῆ Βουρδούσην καὶ τὸ : ἴδε ὁ Δῆμος, θὰ ἐσήμαινεν : ἴδε ὁ Βουρδούσης.

Ὅστις θέλει ν' ἀπορροφήσῃ πυρετοὺς ἃς παρέλθῃ παρὰ τὰς χαβούζας τοῦ Κήπου τοῦ Κλαυθμῶνος, σχηματισθείσας εἰς κεντρικὰς ἀποθήκας μιασμάτων.

Πράγματι ὁ κ. Σοῦτσος τὸν ἐπρασίνισε τὸν Κῆπον—καταστήσας τὰς δεξαμενὰς **τέλματα**.

—

Μουγγοὶ καὶ Μοῦργοι ὑπὸ τύπους ἐπαιτῶν ἐπλημμύρησαν τὰς 'Αθήνας.

Εἰς ὡρισμένην ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, ὡς νὰ ἦσαν σταδιοδεῖκται, εἶναι τοποθετημένοι ὀκλαδὸν ἐφ' ὅλης τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἴσως ἵνα ἀναπληρῶσι τὰς ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ξηρανθείσας δενδροφυτείας.

'Η γέφυρα τοῦ Καράκιοϊ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα παραμονεύουν τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς 'Βπαιτείας, ἤρε τὴν συνάδελφόν της εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων.

Ἤξιζον πράγματι τὰ ἄνθη αὐτὰ νὰ προσέλθουν εἰς ἐπικουρίαν τοῦ ὅλου διακόσμου τοῦ ἀηδεστέρου περιπάτου ὅλου τοῦ κόσμου, ὅπως κατήντησαν τὴν ὁδὸν Πατησίων οἱ Μοῦργοι Δήμαρχοί μας.

—

Εἶναι περίεργος ἡ περιοδικὴ μανία ἡ καταλαμβάνουσα ἐνίους τῶν συμπολιτῶν μας ὅπως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μᾶς ἀναγγέλλωσι τὸν θάνατον τοῦ ἐφεσίου Θεοῦ τῆς πόλεως **Δημοσθένους Βουρδούση.**

Αἱ περιοδικαὶ ἐκλείψεις εἰς ἃς ὑποβάλλει ἑαυτὸν ὁ μέγας φιλόσοφος, παραδιδόμενος εἰς βαθείας περὶ ἀνθρώπου μελέτας, ὠθοῦσι τοὺς μικροψύχους νὰ φαντάζωνται κεκομμένον τὸ νῆμα τοσούτῳ πολυτίμου βίου.

'Αλλ' ὁ Βουρδούσης εἶναι εἰκὼν, εἶναι καθρέπτης εἰς ὃν βλέπει τις τόσῳ μεγάλας κορυφὰς τοῦ προτύπου βασιλείου μας.

Ὁ Βουρδούσης ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀργίαν, τὴν εὐφυΐαν τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὸν ἐπικουρισμόν.

Ὁ Βουρδούσης εἶναι ἱδρυτὴς σχολῆς πλουτολογικῆς.

Εἶναι ὁ ἐφευρετὴς τοῦ πλούτου ἐν τῇ πτωχείᾳ.

Εἶναι ὁ πτωχότερος ὅλων μας διότι τὰ θυλάκιά του εἶναι κενὰ, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ πλουσιώτερος ὅλων μας, διότι αἱ χεῖρές του καὶ αἱ δύο—εὐτύχημα δὲ ὅτι ἔχει δύο μόνον—εἶναι εἰς τὰ θυλάκιά μας ὅλων.

'Από καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξαλείφεται, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτά σας.

Λέγει ὅτι φεύγει, καὶ κρύβεται ὄπισθεν κἀνενὸς δένδρου ἢ πέτρας καὶ ἡδύνεται παρατηρῶν ὅτι τὸν ἀναζητεῖτε.

'Αλλὰ ποῦ νὰ φύγῃ, τρομάζει τὰ ταξείδια, διότι τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ θυλάκιά σας.

Ὁ μόνος σύνδεσμος ὅστις τὸν συνδέει μὲ ἡμᾶς.

Ὁ ἔρως τῆς ξένης τσέπης· ὁ τρομερώτερος τῶν ἐρώτων.

Ὁ Δημοσθένης Βουρδούσης μπορεῖ νὰ πεθάνῃ, διόλου δὲν εἶναι παράξενον τοῦτο, ἀλλὰ θ' ἀφήσῃ διαδόχους, διότι πέπρωται αἱ 'Αθῆναι νὰ ἔχουν τὸν Βουρδούσην των, τὸν ἀργόν των.

Εἶναι ἡ Νέμεσις τῶν 'Αθηνῶν ἡ 'Αργία· ἠράσθη τὸ ἀθλητικὸν σῶμα τοῦ Βουρδούση καὶ μετεμψυχώθη εἰς αὐτό.

Μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ σῶμα, ἀλλὰ ψυχὴν οὐδέποτε.

Λοιπὸν δὲν ἀπῆλθεν ἀφ' ἡμῶν ὁ Δημοσθένης Βουρδούσης, εἶναι ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοανὸς, περίτρανος, ὑψηλὸς, ἕτοιμος νὰ σᾶς μουνδζώσῃ **ἔμπροσθέν σας** ἅμα δὲν τοῦ δώσητε τὴν κεκανονισμένην δεκάραν, **ὄπισθέν σας** δὲ ἅμα τοῦ τὴν δώσητε.

—

Πολλὰ **ἔκθετα** κατ' αὐτὰς συναντῶμεν εἰς τὰς ὁδούς. Ἡ καρδία μας ραγίζεται. Μόλις δίδοντα σημεῖον ζωῆς, στρεφόμενα περὶ ἑαυτά, δίκην καταδίκων, ῥηγνύουν γοερὰς ἀνάρθρους κραυγάς, συγκινητικωτέρας τῶν δραματικωτέρων ἱκεσιῶν καὶ παρακλήσεων.

Ποῖοι ἁμαρτωλοὶ πόθοι τὰ ἔφεραν εἰς φῶς ; Δὲν ἦτο δυνατὸν αὐτὸ τὸ ζοφερὸν μέλλον, τὸ ὁποῖον ἀνέμενε τὴν ὕπαρξίν των νὰ πνίξῃ τὴν ἐξεγειρομένην τῆς ἡδονῆς ὁρμὴν εἰς τὸ πέλαγος αὐτὸ ὀλίγης πικρᾶς σκέψεως περὶ τοῦ καρποῦ τῆς ἡδονῆς;

Καλλίτερα νὰ κατέρρεαν αἱ στέγαι αἱ βαστάσασαι τοιαῦτα ἀθέμιτα συνοικέσια παρὰ τὴν ἄνευ σκοποῦ ἀλλ' ἢ πρὸς βάσανον καὶ μαρτύριον γέννησιν τοιούτων ὑπάρξεων, χωρὶς κἂν σελίς τις ἱστορικὴ νὰ μελανωθῇ ὅπως ἀναγράψῃ τὸ μαρτύριον αὐτό.

Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς γατοφίλους καὶ κυνοφίλους νὰ μεριμνήσωσι διὰ τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἄνευ ταφῆς ἐκπνέοντα νήπια γατάκια καὶ σκυλάκια. Ὁ κ. Τσιγγρὸς δὲν ἀνεγείρει κανὲν **Γατοσκυλοκομεῖον** ; Δὲν ἔπαθον τάχα καὶ τὰ ζῶα αὐτὰ ἐκ τῆς Λαυριοφαγίας του, ἀναγκασθέντα νὰ περιορίσωσι τοὺς ὅρους τῆς ὑπάρξεώς των κατόπιν τόσων πτωχεύσεων τῶν κυρίων των ;

—

Οἱ κύριοι κλέπται ἔγιναν πολὺ ἀδιάκριτοι· ἤρχισαν νὰ μὴ σέβωνται οὔτε αὐτὰ τὰ σατυρικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα ἐκὼν ἄκων σέβεται ὅλος ὁ κόσμος, πλὴν τῆς *Ἐφημερίδος* ὅταν τύχῃ νὰ μὴ μαίνωνται κατὰ Τρικούπη.

Προχθὲς εἰσέδυσαν εἰς τὸ παραθυράκι τῆς **'Αράχνης** μας καθ' ἣν στιγμὴν τίς οἶδεν ὁ.ὸ ποίαν τριανταφυλλιὰν ἢ ἀπὸ ποίας κερασιᾶς ἔγραφε τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον *σονέτον* τῶν τόσῳ δροσερῶν **ἀνοιξιάτικων** της, τὰ ὁ ποῖα ἐφέτος ἀντικατέστησαν τὰ τόσῳ σπάνια ἀπριλιάτικα.

Εὐτυχῶς 'Αραχνίδιόν τι, ἀδελφὸς τοῦ συνεργάτου μας, ζητήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ὁ κλέπτης ἐσιγύριζεν εὔμορφα εὔμορφα ὅ,τι εὕρισκε, τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, ἀφέντα ἐκ τρόμου τὴν λείαν του.

Καὶ αὐτὸ περὶ ὥραν ἑσπερινὴν **Βην.**

Κύριε Βαλέττα ! Κύριε Βαλέττα !

—

Ἔργον κλητήρων ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀστυνομίας ἐξετέλεσε προχθὲς, μεῖον τῆς δειλίας των ἐννοεῖται, ὁ νεαρὸς φίλος μας Πιεράκος, μόλις μαθητὴς γυμνασίου.

Εἶχε πυροβολήσει εἰς ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐὰν δὲν εἴμεθα κακῶς πληροφορημένοι, καὶ ἔτρεχε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του, ἐνῷ ὄπισθέν του ἠκούοντο φωναὶ : *συλλάβετέ τον*, ἀποτεινόμεναι βεβαίως πρὸς κλητῆρας, οἵτινες τίς οἶδεν εἰς ποίαν γωνίαν ταπιφράγκου ἐχαρτόπαιζον.

Τοὺς ἀνεπλήρωσεν ὅμως ὁ νέος Πιεράκος, σταματήσας διὰ τῆς ῥάβδου του τὸν πυροβολήσαντα, μετά τινα δὲ λεπτὰ ἔρθανον χωροφύλακές τινες οἵτινες ὡς ἀρχὴν τοῦ καθήκοντός των ἐνόμισαν ν' ἀρχίσουν σπαθισμοὺς ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ὑπὸ τοῦ πολίτου.

Καὶ τοὺς σπαθισμοὺς αὐτοὺς πάλιν ὁ μαθητὴς ἀνέστειλεν
Καὶ ἐγίνοντο αὐτὰ περὶ ὥραν 10ην ἑσπερινήν.
Κύριε Βαλέττα ! Κύριε Βαλέττα !

—

'Η ῥυπαρωτέρα καὶ μᾶλλον δύσβατος πλατεῖα κατήντησεν ἡ τῶν ἀνακτόρων.

Ἴχνος ἐπιμελείας ἢ ἀποπείρας καθαριότητος οὐδαμοῦ φαίνεται.

Μόνον καθ' ἑκάστην τὸ παιάνισμα τῆς μουσικῆς τὴν μαραίνει τὴν κακομοίραν !

—

'Βλύθη, ἀναγινώσκομέν που, τὸ πρόβλημα ἐφθυνῆς κυβερνήσεως ἐν Παραγουάῃ. 'Βκεῖ ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας λαμβάνει ἐτησίως μόνον 2500 φράγκα, ἕκαστος δὲ τῶν ὑπουργῶν 250 !

'Αλλὰ ποῦ νὰ ἤξευρον οἱ Παρουγουανοὶ ὅτι οἱ κύριοι Κουμουνδοῦρος καὶ Τομαρόπουλος ἀναλαμβάνουν τὴν 'Εξουσίαν χωρὶς τίποτα, ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὰ *τυχηρά*.

—

'Η φίλη Graziella μας ἐτρόμαξεν ἰδοῦσα τὸν κ. Δ. Σοῦτσον νὰ θυμώσῃ τόσον ἀπὸ τὰ προχθεσινά της τερετίσματα περὶ τῶν μεταξύ μας παραστάσεων, ὥστε ἠνάγκασθη νὰ συνεχίσῃ τὰς τόσον ὡραίας ἐντυπώσεις της ἐν τῇ τελευταίᾳ φαναριωτικῇ παραστάσει ἐν τῷ 'Ωδείῳ.

Εἶναι δίκαιον νὰ ἐνσπείρῃ ὁ κ. Σοῦτσος τρόμον εἰς Κυρίας;

—

Θέλετε νὰ μάθετε τὰ κατὰ τὴν χρυσῆν νεολαίαν μας ;

Τόση χρυσῆ ἀναπαραδιὰ τὴν μαστίζει, ὥστε τὰ εἰσιτήρια τὰ ὁποῖα εἶχε προμηθευθῆ διὰ τὴν παράστασιν τοῦ 'Ωδείου τὰ ἔβγαλε εἰς πλειστηριασμὸν καὶ τὰ μετεπώλησεν ἀντὶ 20 καὶ 25 φράγκων τὸ ἕν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν νέων αὐτῶν θὰ στείλουν ἀναφορὰν εἰς τὴν εὐγενῆ Κυρίαν Ναταλίαν Σούτσου νὰ τοῖς παράσχῃ καὶ ἄλλην παρομοίαν ἀφορμὴν κέρδους.

—

Πάλιν πρῶτοι οἱ Βαλαωρῖται μετέβησαν προχθὲς εἰς τὸ 'Ωδεῖον.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ τοὺς ὀνομάσωμεν κλητῆρας τοῦ Φαναριοῦ.

—

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐνόμιζες ὅτι εἰς τὸ θέατρον ὁ κ. Κωστόπουλος ἔδιδε τὴν εὐεργετικήν του.

Τὰ μόνα πλήρη θεωρεῖα κατείχοντο ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, θαλαμηπόλων, ὑπηρετριῶν καὶ ἁμαξηλατῶν τοῦ φαναριωτικοῦ κόσμου, ὅστις διασκέδαζεν εἰς τὸ 'Ωδεῖον.

—

ΓΙΑ ΤΑΙΣ ΜΑΡΙΑΙΣ.

—

'Απ' τὸν καιρὸ ποῦ ἐγέννησε Μαρία τὸ Χριστὸ,
'Ο Σατανᾶς τὰ ἔβαλε μ' ἐκείναις ταῖς καϋμέναις.
Ἂν τὸ μυαλό σας θέλετε νὰ τῶχετε σωστὸ,
'Απ' ταῖς Μαρίαις μακρυὰ,—γιατ' εἶν' δαιμονισμέναις !

Κωchτῆς.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

IV

Sonetto

«—Φιλιὰ δὲν δίνω τὴ σαρακοστὴ,»
Μοῦ λέει μιὰ ἐδῶ, «κουρέματά σου!»
Καὶ ἄλλη: «—Αἴ τρελλὲ τραγουδιστὴ
Πραμάτεια ἔχεις κάνει τὴν καρδιά σου;»

Ἄχ! εἶπα: δὲν θαὐρῶ ἀγοραστή·
Καὶ πιὰ ἐσὺ τὴν πλῆξί μου φαντάσου.
Ἔξαφνα μιὰ πετιέται γελαστὴ
Καὶ μὲ γλυκειὰ φωνὴ μοῦ λέει; «—Στάσου!»

«Ἐγὼ τὴν παίρνω, μὰ θὰ σοῦ χρωστῶ»
«Τὰ δυὸ φιλιά...δὲν ἔχω χαλασμένα!»
— Καλά· εἶσαι κορίτσι τιμημένο.

Αἴ! τώρα, κοῦκο 'πέτε με σωστό·
Καὶ πίστι καὶ καρδιὰ ἔχω χαμένα,
Καὶ τὸν π α ρᾶ... ἀκόμα τὸν προσμένω.

Ἀράχνη.

ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ ΕΝ ΤΩι ΩΔΕΙΩι

Δὲν οἰκοδομῶ πτωχοκομεῖα διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν εἶμαι Συγγρός, δὲν δίδω χοροὺς διότι ἁπλούστατα δὲν εἶμαι Σερπιέρης, ἀλλ' ὅταν μὲ 10 φράγκα δύναμαι νὰ εὐχαριστήσω τὰς αἰσθήσεις μου καὶ τὴν συνείδησίν μου συγχρόνως, δὲν διστάζω διὰ τοῦ ἐλαχίστου τούτου ποσοῦ νὰ παίζω τὸ διπλοῦν πρόσωπον φιλελεήμονος καὶ φιλομούσου.

Καὶ τὸ ἑσπέρας τοῦ σαββάτου τὸ ἔπαιξα ἀξιόλογα... κατὰ τὴν γνώμην μου.

*

Ἀφοῦ ὕβρισα τὸ κουρέα, διότι ἡ χωρίστρα μου δὲν εἶχε τὴν εὐθύτητα λεωφόρου, ἀφοῦ συνέτριψα τὸν καθρέπτην μου, διότι μὲ ἐδείκνυε πολὺ ὠχρόν, ἔλαβον τὴν πρὸς τὸ Ὠδεῖον ἄγουσαν μετὰ τῆς συγκινήσεως καὶ τῶν παλμῶν οὓς αἰσθάνεται ὁ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης μεταβαίνων νεοσύλλεκτος.

Καὶ δὲν εἶχον δίκαιον; δὲν ἦτο μάχη μὲ τὰ ὅλα της; μὲ τὰ πυρά της, μὲ τοὺς καπνούς της;

*

Ὅταν εἰσῆλθον, ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης σχεδόν.
Πάντες ἐκάθηντο.
Μόνον οἱ χρυσοκάνθαροι ἐστέκοντο ἀναμένοντες τὸν Βασιλέα ὅπως ἀποτελέσωσιν τὴν οὐρὰν αὐτοῦ.

*

— Μὰ πῶς λείπει ὁ Συγγρὸς, ἐνῷ εἶνε γιὰ φιλανθρωπικὸ σκοπό;
— Ἔ, μὰ ἐκεῖνος τὰ δίνει καὶ τὰ παίρνει χονδρικῶς γιὰ τοὺς φτωχούς.

*

Κοσμήτορες ἦσαν οἱ κ. κ. Κορομηλᾶς, Εὐκλείδης καὶ Δραγούμης.
— Κάτι ὁ Κορομηλᾶς ὅλο κορδόνεται καὶ κυττάζει τὴν πόρτα;
— Προσμένει τὸν Τρικούπην γιὰ νὰ τοῦ προσφέρῃ τὰς φιλοφρονήσεις του.
Ἀλλ' οὔτε ὁ Τρικούπης οὔτε τις ἄλλος ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἦλθε καὶ ὁ φίλος Κορομηλᾶς ἔμεινε 'ς τὰ κρύα.

*

Ὁ Βασιλεὺς εἰσέρχεται μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου.
— Παράξενο πρᾶμα!
— Τί;
— Οἱ πρίγκηπες νὰ χτενίζωνται πρὶν νὰ κοιμηθοῦνε, ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι χτενίζονται ἀφοῦ ξυπνήσουν.
Εἶχε δίκαιον ὁ ἄνθρωπος· ὁ πρίγκηψ εἰσερχόμενος ἐκτένιζε διὰ κτενιδίου τὴν κόμην καὶ τὸν μύστακα καὶ κατόπιν ἀπεκοιμᾶτο.

*

Ὁ μελανομύσταξ ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ μὴ κάνῃ το *σουλάτσο* του μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραστάσεως.
— Μὰ θέατρο εἶνε κ' ἐδῶ, τῷ παρατηρεῖ φίλος του.
— Ἀφοῦ ἐκεῖ μὲ ἐνάμισυ φράγκο ἔχω δικαίωμα νὰ *σουλατσάρω*, ἐδῶ μὲ τὰ δέκα μου 'μπορῶ καὶ νὰ *γαλοπάρω*.
Εἶχεν ἄδικον;

*

Ὁ Δέλης ἐκάθητο μακρὰν τοῦ βασιλικοῦ θρονίου.
Ἔχει χάζι νἆταν κακιωμένος!

*

— Λοιπὸν περὶ τῆς παραστάσεως δὲν θὰ μᾶς εἴπῃς γρῦ;
— Μὴ θυμόνῃς, καλή μου ἀναγνώστρια, ἀσχημίζεις τόσον ὅταν μαζεύῃς τὰ φρύδια σου! Ἄκουσε:
Ἡ **Etincelle** εἶνε πολὺ σοβαρὸ κομμάτι, πράγματι σαρακοστιανή.
Κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἰδέαν καὶ πολλῶν ἄλλων τὸ κοινὸν ἠδίκησε τὴν κυρίαν Παπαρρηγοπούλου χειροκροτῆσαν μᾶλλον τὴν κυρίαν Ἀργυροπούλου.
Ἀπὸ τὸν κ. Παπαρρηγόπουλον ἀνεμένομεν περισσοτέραν ζωηρότητα καὶ περιπάθειαν.
Ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ δακρύσουν αἱ εὐαισθητότεραι τῶν κυριῶν.

*

Εἰς τὸ **Une tasse de thé** ἐχειροκροτήθη πολὺ ἡ κυρία Παπαρρηγοπούλου διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν λεπτότητα τῆς ὑποκρίσεως.
Καὶ ὁ κ. Ρὼκ ὡς τραμποῦκος διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τοὺς βρυχηθμούς του.

*

Εὐτυχῶς εἰς τὰ διαλείμματα δὲν ὑπῆρχε μουσικὴ, ἣν ἀνεπλήρουν οἱ ψιθυρισμοὶ τόσων λεπτῶν χειλέων, παρεμφερεῖς πρὸς χελιδόνων κελαδήματα, ἐνῷ ἀπὸ τοῦ δωματίου ἔνθα ἐτίθεντο τὰ σκεπάσματα, θυμίαμα σιγάρων ἀνήρχετο πρὸς τὴν ὀροφὴν τῆς αἰθούσης.

*

Μεταξὺ τοῦ πλήθους διεκρίνετο ἡ κυρία Κνοῦ διὰ τὸ κάλλος τῆς ἀδελφῆς της.

*

Εἰς ἀνάμνησιν φαληρικῶν ἑσπερῶν πολλαὶ κυρίαι ἔσπευδον ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως ὡσὰν ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ ὁ σιδηρόδρομος!

*

— Καὶ τώρα ἐτελείωσα....
— Τί ἔκαμε λέει, ἐτελείωσες; Καὶ δὲν μᾶς εἶπες τὸ σπουδαιότερον.
— Ποιό;
— Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐσᾶς κάμνει χάχηδες ὡς χῆνας κ' ἐμᾶς ζηλοτύπους ὡς ὄφεις. Δὲν τὸ καταλαβάνεις; Ποιὰ ἦτο ὡραιοτέρα;
— Οὔρ, ἐγὼ ἐπίτηδες ἔκαμα πῶς τὸ ἐξέχασα γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγω... ἀφοῦ θέλεις ὅμως καὶ καλὰ νὰ μάθῃς: τὸ μῆλον τῆς ἔριδος διεφιλονείκουν δύο:

Brune et blonde, et de plus fraiches comme un matin,
L' une sombre pavot, l' autre blanche anémone,
Celle-ci fleur de mai, celle-lá fleur d' automne...

— Καὶ ἂν ἦσο σὺ Πάρις εἰς ποίαν θὰ ἔδιδες τὸ μῆλον;
— Ἐγώ;... θὰ τὸ ἔκοπτα ἁπλούστατα εἰς δύο καὶ θὰ ἔδιδα εἰς ἑκάστην τὸ ἥμισυ.
— Μὰ ποιαῖς εἶνε ἐπὶ τέλους;
— Εὗρε ταις!

Papillon

ΑΛΛΑ

Εἰς τὴν φαναριωτικὴν παράστασιν τοῦ Ὠδείου εἰσήχθη καὶ εἶς εὐοίωνος νεωτερισμός. Οἱ κύριοι ὑπουργοὶ ἀντιπροσωπεύοντο διὰ τῶν Κυριῶν των. Οὕτω παρῆσαν ἡ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Εἶναι καλὸν νὰ μεταβιβάζωσιν ὀλίγας ὑποθέσεις των οἱ κύριοι ὑπουργοὶ εἰς τὰ ὡραῖά των ἡμίσια.

Πολλοὶ ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἕνα κοινὸν χρυσοκάνθαρον νὰ προσφέρῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν πολυθέλγητρον Κυρίαν τῆς Τιμῆς δεσποινίδα Κολοκοτρώνη.

Ἔπρεπε νὰ τὸ ἀρνηθῇ;

Χαριεστάτη ἦτο ἡ κυρία Ἀργυροπούλου, ὅταν εἰς τὸ Etincelle ἔσπανε τὰ φουντούκια. Ἄ! τὰ ἔσπανε μὲ τόσην χάριν καὶ τόσην ἀφέλειαν, ὥστε ἡμεῖς εὐχαρίστως ἀντὶ νὰ κάμωμεν ἐξομολόγησιν ἔρωτος πρὸς τὴν καρδίαε της, θ' ἀπετεινόμεθα πρὸς τὰ φουντούκια.

Τὸ Voulez—vous en? της ἐμάγευεν.

Ἡ κυρία Παπαρρηγοπούλου εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφανίσεις της εἶχεν ἦθος ἀληθοῦς Παρισινῆς. Αἱ τοαλέται της ἦσαν πλουσιώταται.

Μία κακὴ γλῶσσα ἔλεγε περὶ ἑνὸς τῶν ἠθοποιῶν:
— Ἔ! βρέθηκε δουλειὰ γιὰ τὸν καϋμένον τὸν νέον.

Ἡ διαφανὴς βαρονὶς ἥτις τόσον ἐμάγευσε τὰς συναναστροφὰς τοῦ κ. Σούτσου δὲν ἠθέλησε νὰ χύσῃ τὸ ἄρωμά της εἰς εὐρύτερον κύκλον. Μετριοφροσύνη φιαλιδίου περιέχοντος μῦρον.

Ἡ σκηνὴ ἐκοσμήθη πλουσιώτατα ῥεφενηδόν. Διεκρίνομεν τὸν ἡδυπαθῆ καναπὲν καὶ τὰς πολυθρόνας τῆς κυρίας Παπαῤῥηγοπούλου, τὰ παραπετάσματα τῆς Κυρίας Σούτσου, τὴν καφετιέραν τῆς κυρίας Ῥαΐνεκ καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον τοῦ κ. Ῥώκ.

Ἡ αἴθουσα ἦτο παρὰ πολὺ εὐώδης, διότι ἦτο αἴθουσα χωρὶς παραθύρου. Τὸ συμβούλιον τοῦ Ὠδείου τέτοιαν κουτὴν αἴθουσαν θὰ τὴν ἔχῃ προωρισμένην διὰ κουτάβια.

Ὁ Βασιλεὺς ἦτο ὁμιλητικώτατος πρὸς τὰς μετ' αὐτὸν καθημένας κυρίας. Μία μάλιστα ἐξ αὐτῶν τῷ ἀπηύθυνε πρώτη τὸν λόγον.

Τοῦτο ἔκαμνε τοὺς χρυσοκανθάρους νὰ ἀνασηκώνονται ἔκπληκτοι ὑπὸ θαυμασμοῦ.

Εἰς τὴν κυρίαν Ῥίζου ἐδόθησαν πτωχόταται *ῥόλα*· ἐνέκλεισαν οὕτω κρατῆρα ὁλόκληρον ἐντὸς ποτηρίου.

Κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ Ὠδείου σχεδὸν ἀντηλλάγησαν γρονθοκοπήματα μεταξὺ τῶν σχόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐμπιστευθοῦν τοὺς ἐπενδύτας εἰς τοὺς κλητῆρας τοῦ Ὠδείου. Ἀλλοίμονον ὅσοι δὲν εἶχαν χαλασμένα! Ἔχανον τὴν κυριότητα ἐπὶ τῶν ἐπενδυτῶν αὐτῶν!!

Ἀνθρωπάκος.

Η ΤΡΕΛΛΑ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΣ

(Κατὰ τὸν Lafontaine).

Μιὰ ἡμέρα ἐπαίζανε οἱ δυὸ ἡ Τρέλλα καὶ ὁ Ἔρως
Σ' ἕνα μέρος.
Κι' ἐκεῖ ποῦ παῖζαν στὰ καλὰ καθούμενα οἱ δυό τους,
Δὲν ξέρω τί τοὺς φώτισε, τί μπῆκε στὸ μυαλό τους,
Κ' ἐφιλονείκησαν οἱ φίλοι!
Ὁ Ἔρως θέλει τῶν θεῶν συμβούλιο νὰ κάνῃ·
Ἡ Τρέλλα τὴν ὑπομονὴ (σὰν Τρέλλα ποῦναι) χάνει,
Καὶ τοῦ τραβᾶ ἕνα σκαμπίλι,
Ποῦ τὴν Δευτέρα ἔχασε ὁ δόλιος καὶ τὴν Τρίτη·
Στραβώθηκε. Ἐκδίκησι φωνάζ' ἡ Ἀφροδίτη!
Γυναῖκα—μάννα, τί φωναῖς φαντάσου εἶχε κάνει!
Μὲ τῆς φωναῖς της τοὺς θεοὺς στὸ πόδι εἶχε βάνει,
Τὴ Νέμεσι, τὸν Δία
Καὶ τέλος ὅλων τῶν θεῶν μαζὺ τὴν συνοδεία!..
Εἶναι κακούργημα φρικτό! Ὁ γυιός της εἶναι θῦμα!
Ὁ Γυιόκας της χωρὶς ῥαβδὶ δὲν κάνει ἕνα βῆμα!
Δὲν εἶναι γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ποινὴ καμμία,
Πρέπει νὰ εὕρουν τοῦ κακοῦ εὐθὺς τὴ θεραπεία!
Ἄρχισ' ἡ δίκη καὶ οἱ Θεοὶ καταδικάζουν,
Καὶ προστάζουν:
Ἡ Τρέλλα πάντα εἰς τὴ γῆ
Τὸν Ἔρωτα νὰ ὁδηγῇ!

Γαργαντούας.

ΕΚΕΙΝΗ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ.

Τὰ 'χάλασαν· μὲ δάκρυα τὸν καταρίετ' *ἐκείνη* :
«Θεέ μου, κάμε γλήγωρα νὰ τὸν ἰδῶ τρελλό!»
Ἐκεῖνος τότ' ἐγύρισε καὶ μιὰν εὐχὴ τῆς δίνει :
«Θεέ μου, δός της γλήγωρα μυαλό, μυαλό, μυαλό.»

Κωchτῆς.

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

Μὴν τρομάζετε, λευκοί μου κρίνοι, δὲν πρόκειται εἰς καιρὸν καθ' ὃν ὁ κ. Τρικούπης ἀφοπλίζει τὸν Ἕλληνα, νὰ ὁπλίσωμεν τὰς Ἑλληνίδας. Σεῖς εἶσθε πάνοπλοι ἀκόμη ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός σας, διότι δὲν ἐννοῶ τί ἄλλο κάμνετε ἐν τῷ θερμοκηπίῳ ἐκείνῳ ἐννέα ὅλους μῆνας ἢ νὰ σκέπτεσθε τρόπους θελγήτρων καὶ ὅπλα ἀρεσκείας.

Περὶ αὐτῶν τῶν ὅπλων πρόκειται, ὅπλων τὰ ὁποῖα διαφεύγουν εὐτυχῶς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μας, διότι ἠδύνατο νὰ τὰ συλλάβῃ καὶ αὐτὰ φωνάζων διὰ τῆς ἠχηρᾶς φωνῆς του :

— Δὲν μᾶς χρειάζονται ὅπλα, ἀλλὰ ἀροτῆρες. Αὐτοὶ φορολογοῦνται, ἐκεῖνα φορολογοῦσιν.

*
* *

Εἷς συγγραφεύς, ἀπριλιάτικά μου τριαντάφυλλα, Γάλλος ἐννοεῖται, συνέλαβε κατ' αὐτὰς τὴν εὐτυχῆ ἰδέαν νὰ γράψῃ εὐφυέστατον βιβλίον περὶ τῶν ὅπλων Σας, τῶν *ὅπλων* τῆς *Γυναικός*.

Ἐν τῷ προλόγῳ του τὰ ἀπαριθμεῖ. Εἶναι, λέγει :

Ὁ ὀφθαλμός, τὸ οὖς, ἡ βίς, τὰ χείλη, ὁ βραχίων, ἡ χεὶρ, ὁ ποῦς, τὸ στῆθος, ὁ μηρός, τὸ . . . .

Ἄ! διάβολε ἐλησμόνησα, ἡ ἀπαρίθμησις ἀπαιτεῖ κουκίδες.

Κουκίδες λοιπόν . . . .

*
* *

Φαντασθῆτε τί ὡραῖον βιβλίον· περὶ ἑκάστου τούτων ἴδιον πραγματεύεται κεφάλαιον.

Γνωρίζων ὅτι προκειμένου περὶ ἀγορᾶς βιβλίων εἶσθε ἀθίγγανοι εἰς τὴν φιλαργυρίαν καὶ ἀθιγγανίδες εἰς τὸ σφίξιμο τοῦ παρᾶ ἐπεθύμουν νὰ σᾶς τιμωρήσω, ἐγκαταλείπων ὑμᾶς εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς περιεργείας σας, εἰς τὴν ζέσιν τοῦ πόθου.

Ἀλλ' εἶμαι τόσον φιλάνθρωπος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν γλῶσσάν μου σημαίνει : φιλογύνης, ὥστε ὅσον φιλαργυρεύεσθε σεῖς τὸ χρῆμά σας, τόσον σπαταλῶ ἐγὼ τὴν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας συμπάθειάν μου, ἥτις δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ μὴ μεταφέρω ἐνταῦθα ὀλίγας περικοπὰς ἐκ τόσῳ χρυσοῦ βιβλίου.

*
* *

Οἱ ποιηταί μας σπανίως ὕμνησαν τὸ οὖς, ἀπῃτεῖτο διὰ τοῦτο καλλαισθησία ἣν δὲν κατεδέχθησαν νὰ προσεταιρισθῶσι. Καὶ ὅμως τὸ ἀκουστικὸν ὄργανον—παρατηρήσατε καλὰ, κυρίαι, εἰς τὸν καθρέπτην σας—δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν μικρὰν ἐπὶ τοῦ κάλλους. Δύναται νὰ συμπληρώσῃ, δύναται νὰ καταστρέψῃ, δύναται νὰ ἐξιδανικεύσῃ, δύναται νὰ ἐξευτελίσῃ.

Θὰ μοὶ προβάλητε τὴν ῥῖνα ; θὰ χάσητε· ὑπάρχει μεγαλοπρέπεια ῥινὸς μὴ ἐμποιοῦσα δυσαρέσκειαν, γεννῶσα πολλάκις αἴσθημα φιληδονίας, παρισταμένη ὡς φρουρὸς τοῦ περὶ αὐτὴν κάλλους, φρουρὸς προτείνων τὸ ὅπλον καὶ χαιρετῶν. Τὸ χαιρέτισμα αὐτὸ ἀκριβῶς ἀφοπλίζει, παράγει εἰς τὰ χείλη σου τὸ μειδίαμα, εἰς τὴν καρδίαν σου τὴν εὐαρέσκειαν. Ἀλλὰ **αὐτὶ μεγάλο** . . . . εἶναι ἀδικαιολόγητον, ἄξιον συνοπτικῆς διαδικασίας καὶ λαιμητόμου.

Ἀκούσατε τί λέγει ὁ Γάλλος συγγραφεὺς περὶ τοῦ **ὠτός**:

«Μεταξὺ τῶν χιλίων ἀκτινοβόλων κοσμημάτων, ἅπερ διακρίνει τις εἰς δέλωμα ἀδαμαντοπώλου τοῦ Palais Royal, τὴν προσοχήν μου ἀπερρόφησεν ὅλην μίαν ἐσπέραν ἓν οὖς, εἰς ὃ ἐπρόκειτο νὰ κάμωσι δῶρον μικρὰν ἀνθοδέσμην ἐξ ἀδαμάντων.

«Ἡ εἰκὼν αὐτὴ μὲ κατέθελξε. Τὸ οὖς, μετὰ πολλὰς ἀποπείρας, ἐρυθρία ἐξ ἡδονῆς καὶ ὑπόδρα ἀπεθαυμάζετο εἰς τοὺς καθρέπτας, κρύφα μειδιῶν, ἐνῷ προσεποιεῖτο σοβαρότητα καὶ δῆθεν περιφρόνησιν.

«Ὑπῆρχον ὑπ' αὐτὸ δύο μικροὶ χαριτωμένοι δάκτυλοι οἵτινες ἐφαίνοντο ψιθυρίζοντες εἰς τὸ οὖς ἐνῷ τῷ παρουσίαζον δύο βαρυτίμους ἀδάμαντας :

«— Μήπως σ' ἐνοχλοῦμεν, χρυσό μου ;

Καὶ τὸ οὖς εὐχαρίστως τὰ πάντα ὑποφέρον ἀπήντα :

«— Ἀπ' ἐναντίας, κύριοί μου, διόλου.»

*
* *

Ὑπάρχουν **μυτίτσες** αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὸν Γάλλον συγγραφέα, εἶναι καταδιώξιμοι ἀπέναντι τῶν δικαστηρίων, ὄχι ποινικῶς, ἀλλὰ . . . . ἐρωτικῶς.

Μία τοιαύτη μυτίτσα ἀνεσηκωμένη ὀλίγον τοποθετεῖται δροσερὰν τινα ἑσπέραν πρὸ τραπέζης καφενείου εἰς τὸ βουλεβάρτον Μονμὰρτρ, ἔχουσα ἀπέναντι ποτηράκιον σαρτρέζ.

«Ποῖον τὸ ἔργον τῆς μύτης αὐτῆς ; Ἐνεδρεύει τοὺς διαβάτας. Ζητεῖ παρ' αὐτῶν τὸ βαλάντιον ἢ τὸν ἔρωτα.

«Μία μυτίτσα νὰ ! τόσο μικρὴ, τί λέγω πολὺ μικρὴ ἀκόμη, στήνει ἐνέδραν εἰς τὰς ἀθῴας καρδίας. Πόσαι πίπτουν ; Πόσαι ἀνθίστανται ;»

Βλέπετε τί κατορθόνει μία μύτη, καὶ ὄχι μεγάλη, ἀλλὰ μικροῦλα ;

*
* *

Μετὰ τὴν μύτην τὸ **στόμα**, μικρογραφία Ἰμηττοῦ παράγοντος μέλι.

«Τραγουδοῦσε.

«Πεπιεσμένος ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν ὀρχήστραν καθίσματός μου, παρετήρουν τὸ νεαρὸν καὶ εὔκαμπτον στόμα τῆς ἀοιδοῦ, καὶ ἡ θέα τοῦ ῥοδοκρατῆρος αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἀνέβλυζον τόσαι μουσικαὶ ἐκρήξεις, μ' ἔκαμνε νὰ λησμονῶ τὴν Γέεννα τῆς ἐν τῷ καθίσματι στενοχωρίας μου.

«Εὔμορφο στόμα, μὲ χείλη κερασοτριανταφυλλένια, καὶ ὀδοντοστοιχίας ἀψόγους. Πέραν τῶν ὡραίων λευκῶν ὀδόντων τοῦ ἐναρμονίου στόματος, ἔβλεπον ἀκίνητον, συμμαζωμένην, λεπτὴν, εὔγλυπτον γλῶσσαν, ἥτις, πρᾶγμα παράδοξον, ὀλίγον ἐφαίνετο συντελοῦσα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἤχων οὓς διψαλέον ἐρρόφα τὸ ἀκροατήριον ἐν παραφορᾷ.

«Τὰ διαφανῆ καὶ γοργὰ χείλη μετέβαλλον σχῆμα καθ' ἕκαστον δευτερόλεπτον, ἀλλ' ἡ πεισματάρα ἐκείνη γλωσσίτσα μίαν καὶ μόνην ἐφαίνετο ἔχουσα ἀσχολίαν, πῶς νὰ μὴ παρεμβαίνῃ βλακωδῶς ἐν μέσῳ τοῦ χειμάῤῥου τῆς μελῳδίας, ὃν ἐξέχυνεν ὁ ἀδιόρατος τῆς ἀοιδοῦ λάρυγξ.

«Ὠργίζετο κἀνεὶς βλέπων τὴν ἀργὴν αὐτὴν γλῶσσαν.»

*
* *

Θὰ ἔμενα ἐδῶ, ἀλλὰ μὲ σκανδαλίζει . . . . **ὁ μηρός.**

Ὁ συγγραφεὺς ὑμνεῖ τὸν μηρὸν ἱππότιδος :

«Ἀνωθεν τῶν ἐξογκωμένων καὶ στιλβόντων ὀπισθίων τῆς ἵππου τῆς Κυρίας, καὶ δι' ἐλαφρῶν ἀναπάλσεων δέρον τὸ δέρμα τοῦ ἐφιππίου, τὸ **ὠμέγα** τῶν μηρῶν τῆς ἱππότιδος ἀκατασχέτως ἐφείλκυε τὸ ὄμμα μου.

«Εἶχε τοὺς λόγους του τὸ θαμβωθὲν μου ὄμμα· πρῶτον εἰδικὴν ἐμποιεῖ μαγείαν ἡ θέα τοιούτου ὠμέγα· ἔπειτα δὲ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ὅταν βαίνῃ τις πεζὸς ἡ ἀκτὶς τῶν βλεμμάτων του ἀποτελεῖ εὐθεῖαν γραμμὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μαγικοῦ ὠμέγα τῆς ἁμαζόνος.

«Ἐξαιρετικῶς ὅμως τὸ ὠμέγα αὐτὸ ἦτο καλλίστης ποιότητος. Πρῶτον διότι ὁ κορμὸς τῆς ἁμαζόνος, καίπερ ὀλίγον τεταμένος, οὐχ ἧττον ἐπρόδιδε μηροὺς πλουσίως ἐφωδιασμένους ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ ἔπειτα ἦτο ἀδύνατον ἡ πληθώρα ἐκείνη τῆς σαρκὸς νὰ ἦτο ἀποτέλεσμα παρεμβολῶν βάμβακος. Εἰς πρώτην ἀνασκίρτησιν τὸ μαξυλαράκι θὰ μετήλλαττε θέσιν, θὰ καθίστατο ὀχληρὸν, θὰ ἐγέννα ἀσχημίαν.

«Ἐχαιρέτισα ἐνθουσιασθεὶς δι' ἑνὸς περιπαθοῦς μου βλέμματος τὸ ὠμέγα καὶ ἔσπευσα νὰ ἐγγράψω τοὺς δύο ὡραίους μηροὺς μὲ τὴν ἐκ μαύρου ἐριούχου περιβολήν των, οἴμοι ! εἰς τὸ σημειωματάριον ἔνθ' ἀναπαύονται αἱ πλέον τσουχτεραὶ ἀναμνήσεις — **μηρῶν.**»

*
* *

Μὲ τοὺς μηροὺς ἀνὰ χεῖρας, κυρίαι καὶ κύριοι, παύω τὸν περίπατόν μου ἀνὰ μέσον τοῦ ὁπλοστασίου τῶν γυναικῶν, φοβούμενος μήπως ἐγγίσω εἰς πυρίτιδα ἢ σκανδάλην καὶ προκαλέσω καμμίαν ἔκρηξιν.

Diablotin.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Αἴγυπτο, Μαχάλλα Κεμπίρ.

Ἀγαπητὲ **«Μὴ Χάνεσαι»**,

Δὲ μοῦ λὲς τί ἔκαμε ὁ κακόμοιρος ὁ Τρικούπης καὶ ἐπέσανε ἀπάνου του νὰ τὸν φάνε, αἱ περισσότερες ἐφημερίδες, ἐνῷ ἄλλη φορὰ ἂν ἔσφαλλε κανένας ὑπουργὸς καὶ ἔσφαλλε ἀληθινὰ, ἡ ἐφημερίδες αὐτὲς ἐλέγανε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἢ ὁ ὄχλος δὲν ἠξέρει τί λέει. *Αν ἐστοχασθήκανε ὅτι γράφοντας ἄρθρα θὰ γελάσουνε πάλιν τὸν κόσμον, κακὰ τὴν ἐστοχασθήκανε. Ἐγὼ ἀγκαλὰ καὶ μακρυὰ, διαβάζω τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς καὶ βλέπω ὅτι ὅλο καλὰ πράγματα προτείνει, καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τον ἀφίνουμεν ἥσυχον νὰ κάμῃ τὴ δουλειά του, καὶ ἡ Ἀντιπολίτευψι νὰ μὴ τὸν ἀντιπολιτευτῇ συστηματικὰ, ἀλλὰ κάθε ποῦ σφάλλει νὰ τοῦ τὰ κτυπάῃ, ὅπως κάνουνε στὰ ἄλλα ἔθνη ποῦ ἔχουνε σύνταγμα.

Μὲ συχωρεῖς καὶ σὺ καὶ οἱ ἀναγνῶσταί σου ἂν σᾶς σκοτίζω κάπου, ἀλλὰ σὰν Ἕλληνας καὶ ἐγὼ λέω τὴ γνώμη μου, ἀφοῦ αὐτοῦ στὴν πρωτεύουσα λένε τὴ γνώμη του καὶ πολλοὶ ποῦ ἔπρεπε νὰ μένουν βωβοί.

Ὁ συνδρομητής σου

Γ. Σ. Περιστιάνος.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Εἰς νεκροταφεῖόν τι εὑρέθη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφὴ :

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ

Η ΔΟΥΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΑΡΟΥΛΑ

ΣΥΖΥΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΜΑΡΑ.

Τὸ μνημεῖον αὐτὸ κατεσκευάσθη εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του.

Ὅμοιον κοστίζει 1500 φράγκα.

Εἰς ἐξετάσεις παρθεναγωγείου ὅτε ἡ διδασκάλισσα ἐξήταζε κοσμογραφίαν ἐπὶ ὑδρογείου τινὸς σφαίρας, Ἀνδρειώτισσα παραμάνα ἐθήλαζε τὸ μικρόν της.

Μαθητὴς τοῦ γυμνασίου καθήμενος παρ' αὐτῇ ψιθυρίζει :

— *Αχ ! πόσον προτιμῶ τὰς οὐρανίους αὐτὰς σφαίρας ἀπὸ τὰς ὑδρογείους !

Ἔσκωπτέ τις τὰ ὦτα τοῦ συγχρόνου κριτικοῦ τῆς Γαλλίας κ. Sarcey, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ προτέρημα νὰ εἶναι μεγάλα :

— Ἔχετε δίκαιον, ἀπήντησεν, τῳόντι γιὰ ἀνθρώπου αὐτιὰ εἶναι πολὺ μεγάλα τὰ δικά μου· ἀλλὰ τί νὰ σᾶς πῶ . . . . τὰ δικά σας πάλι γιὰ γαδάρου αὐτιὰ εἶναι παρὰ πολὺ μικρά.

Μάγκαι ἔπαιζον εἰς μίαν μάνδραν παράδοξο παιγνίδι. Ἐκάθηντο γύρω γύρω, ἔπειτα ἐσηκόνοντο αἰφνιδίως, ἐπέπιπτον κατ' ἀλλήλων καὶ ἔβαλλον ἀγρίας κραυγάς.

— Μωρὲ τί κάνετ' αὐτοῦ ; τοῖς φωνάζει εἷς.

— Ἀφεντικὸ, παίζουμε τὸν *βουλευτή*.

Εὐφυΐα ἑνὸς τῶν γνωστῶν παρασίτων Ἀθηνῶν :

Εἰσήρχετο μυστικὰ εἰς τὰς οἰκίας τῶν σιτιστῶν του καὶ μετεκίνει τὸν ὡροδείκτην τῶν ὡρολογίων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ προφθάνῃ νὰ τρώγῃ τὴν αὐτὴν μεσημβρίαν τοὐλάχιστον εἰς τρία τραπέζια.

Τοῦτο ὀνομάζεται προμήθεια διὰ τὸ μέλλον.

Πρωῒ πρωῒ ἡ πηδηχτὴ κυρία Ξ** ψιθυρίζει εἰς τὸν φιλάργυρον καὶ συγχρόνως ζηλότυπον σύζυγόν της πόσα χρειάζεται διὰ τὰ ἀνοιξιάτικα ἐνδύματά της :

— 2000 φράγκα, ἀνακράζει αὐτὸς ἀπηλπισμένος, διὰ τοαλέττας τῆς ἀνοίξεως !

— *Αν προτιμᾷς νὰ περπατῶ γυμνή ! . . .

— Ὄχι, ὄχι, ὄχι, ὄχι . . . Νὰ, πάρ' τα.

Ἡ πρωταπριλιά.

Μὲ ψέματα ἡ πρωταπριλιὰ καὶ μ' ἄνθη πάντα 'μπαίνει
Πάντα κι' ἡ νιότη εἶνε τρελλὴ, μὰ πάντ' ἀγαπημένη.

Κωchτῆς.

ΚΡΕΑΣ! ΚΡΕΑΣ! ΚΡΕΑΣ!

Δηλαδὴ

Ζωὴν, ζωὴν, ζωὴν

ΕΥΡΙΣΚΕΤΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΑΓΟΡΑ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΩΝ.

Φέρουν τοὺς βόας των κατ' εὐθεῖαν ἐξ 'Οδησσοῦ καὶ δὲν εἶναι βόες ἀροτῆρες, εἶναι ὑγιέστατοι, τρέφονται καὶ τρέφουσι, παχύνονται καὶ παχύνουσι.

ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΩΝ

ΕΙΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

'Εξάγετε ζωμὸν τονικώτατον, χωρὶς τὸ μένον κρέας νὰ μεταβάλληται εἰς κουβάρι ἀπὸ κλωσταῖς.

ΑΙ ΜΠΡΙΖΟΛΑΙ ΤΟΥ

ἰσοδυναμοῦν πρὸς ὅλα τὰ ἐναντίον τῆς ἀναιμίας φάρμακα.

ΛΟΙΠΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΥΣ.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΙΑ!

Μάρτυρες τοῦ ἀλλοκότου αὐτοῦ συνοικεσίου γίνεσθε εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν κατάστημα τοῦ ἐμπόρου τῆς 'Οδοῦ 'Ερμοῦ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΙΦΑΡΤ.

—

ΧΙΛΙΑ ΕΙΔΗ,

ἀντικείμενα καλλαισθησίας, στολισμοῦ καὶ διαφόρων χρυσῶν ἰδιοτροπιῶν πωλοῦνται εἰς τὰς **ἀρχικὰς τῆς κατασκευῆς των τιμὰς,** ἕνεκα τῆς προσεχοῦς μετακομίσεως τοῦ καταστήματος τοῦ κ:

ΜΑΙΦΑΡΤ

εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κυρίου **Χρήστου Γ. Δρακοπούλου,** κειμένην *ἐπὶ τῶν ὁδῶν 'Ερμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη* (ἀριθ. 20).

ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΠΕΙΘΕΣΘΕ.

ΣΙΝΙΚΗ ΒΑΦΗ

ΓΝΗΣΙΑ, ΔΡΑΣΤΙΚΗ, ΚΑΘΑΡΑ, ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΛΕΟΥΣΗ

ἀντικρὺ τῶν Βασιλικῶν Σταύλων

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

—

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριον τῆς ὡραιότητος. Δροσίζει καὶ μαλακύνει τὸ δέρμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιΐα.

'Η ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονείκητος.

Παρὰ Κ. **'Ολυμπίῳ** φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς 'Ερμοῦ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ^ΟΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU Dr. TRIKOS

—

Καθαρίζει τὴν κεφαλὴν, ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κατευνάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἐξαλείφει τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, διατηρεῖ τὴν στιλπνότητα τῆς κόμης καὶ ἐμποδίζει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακεμπορεῖον Κ. **'Ολυμπίου** ὁδὸς 'Ερμοῦ 206.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

—

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρὰ Κ. **'Ολυμπίῳ** φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς 'Ερμοῦ.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

—

Τὸ 'Ελιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν *ἄρνικαν*, εὐωδιάζει εὐαρέστως τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοὴν, λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς ὑγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ **'Ολυμπίῳ,** 206, ὁδὸς 'Ερμοῦ.